

PROJEKT MLADI OSREČUJEMO STAREJŠE

Že vrsto let sodelujemo z domom Franceta Berglja, kjer v okviru projekta »Mladi osrečujejo starejše« obiskujemo stanovalce doma. V projekt se lahko vključijo učenci, ki želijo stanovalcem doma Franceta Berglja polepšati trenutke. Z učenci se v septembru pogovorimo o načinu dela – 2 do 3x mesečno vsaj dve uri preživimo v domu Franceta Berglja, kjer delamo družbo drug drugemu.

V domu se dogovorijo, kateri stanovalci se nam želijo pridružiti. Srečanja potekajo v njihovih skupnih prostorih na oddelku delavne terapije ali pa v dvorani doma, kjer naša druženja razširimo na vse stanovalce. Ob prvem srečanju se spoznamo in se pogovorimo o željah in pričakovanjih obeh udeležencev. Otroci in stanovalci srečanja vedno komaj pričakamo.

V projekt se vključijo otroci, ki si želijo druženja s starejšimi občani. Pomembno je, da imajo sodelujoči otroci razvit čut do sočloveka, da so zgovorni in pripravljeni pomagati.

Učenci in stanovalci so v projekt vključeni v polni meri. Naša druženja potekajo večinoma v isti sestavi otrok in stanovalcev. Tako iz tedna v teden postajamo pravi prijatelji, vedno bolj se spoznavamo in navezujemo drug na drugega. Igramo družabne igre, se pogovarjamo o življenju nekoč in danes, izdelujemo izdelke in pripravljamo razstave, pletemo, beremo v njihovi knjižnici... Učimo se drug od drugega. Otroci prinesejo nove, moderne igre, stanovalci nam pokažejo, pripovedujejo, kako so se igrali včasih. Ker imajo v domu tudi majhno kuhinjo, s seboj prinesemo sestavine in otroci skuhamo kavo, spečijo palačinke, naredijo sadno kupo, spečijo pecivo... Zelo zanimivo je gledati, kako otroci z veseljem ustvarjajo. Vsako leto se nam porodijo nove ideje.

Za dejavnosti se dogovarjamo sprti, odvisno od trenutnih tem, zanimanja otrok in stanovalcev. V pomladanskih mesecih se ob lepem vremenu dogovorimo za srečanja pred domom, kjer pripravimo različne pogostitve.

Zelo zanimivo je spremljati naša, že dolgoletna srečanja. V začetku med otroki vlada zadržanost, potem pa so vedno bolj zgovorni in sproščeni. Stanovalci nam preko slik

predstavijo svoje domače, ali pa nam pripovedujejo neverjetne življenjske zgodbe.

Druženja potekajo do konca šolskega leta. Ob koncu skupnega druženja pa se včasih odpravimo tudi do bližnje slaščičarne ali si pripravimo sladoledni dan. Stanovalce, ki težje hodijo, zapeljemo z vozički, nekatere pa kar z avtomobili. Tudi to druženje je nekaj posebnega.

Otroci stanovalce včasih obišejo tudi med prazniki in počitnicami.

Naša druženja je težko opisati, saj nas to prostovoljstvo navdihuje, bogati in krepi. Z nekaterimi stanovalci smo skupaj že nekaj let.

Najhujše nam je takrat, ko kakšno življenje premine. Takrat poskušamo poiskati novega stanovalca, ki bi si želel družbe. Otroke pa poučimo, da je tudi to del življenja, ki ga živimo vsi.

Težko govorimo o dosežkih, rezultatih projekta. Včasih je kakšno zadevo zares težko zapisati z besedami.

Mogoče lahko povemo z nekaj besedami:

prijateljstvo

medsebojno zaupanje

medsebojna pomoč

pozitiven odnos do družbeno koristnega dela.

V našem življenju ne štejejo leta, pač pa šteje življenje v naših letih.

(Adlai E. Stevenson)

mentorica: Alenka Mirtič Dolenc, prof. RP